

இந்து சாசனம்

வெள்ளிக்கிழமை [தோறும் வெளிவருவது]

Hindu Organ

பிரதி விலை: சதம் 40.

பத்-க0]

யாழ்ப்பாணம்:-

காலயுத்தி ௭

மாசி மீ

வெள்ளிக்கிழமை (9-3-1979) [இல-சக

கந்தன் வழிபாட்டுச் சிந்தனை தந்த

கச்சியப்பர்

என்றும் அவருக்கு நாம் நன்றியாய் அமைதல் வேண்டும்.

மாலைக் கந்தன் கோயில் முன்றிலில் சென்ற சனிக்கிழமை நிகழ்ந்த கச்சியப்பர் விழாவிலே தலைமை தாங்கிய அகில இலங்கைச் சைவமகாசபைத் தலைவர் நம. சிவப்பிரகாசம் கந்தனை இடைவிடாது சிந்திக்கச் செய்த கச்சியப்பர் செந்தமிழாய் கந்தபுராணம் என்றும் அதனை நாமெல்

ளோரும் பயன்பெற நாவலர் பெருமான முதன் முதலாக அச்சேற்றினாரென்றும் ஆறு முகனை அறிமுகஞ் செய்த கந்தப் புராணத்தையும் கச்சியப்ப சிவாசாரியரையும் எமக்கு ஆறு முகப்படுத்திடவர் ஆறுமுக நாவலர் ஆகையால் நாவலர் நாட்டிலே கச்சியப்பர் விழா எடுக்கப்படுவது ஆதவும் மாலைக் கந்தன் கோயிலில் ஆதின கர்த்தாவின் ஆசியுடன் நிழலும் பெரும் பொருத்தமாகும் என்றும் குறிப்பிட்ட விழாவைத் தொடக்கனர்.

ஒப்பியல் அரங்குக்குத் தலைமை வகித்த பண்டிதர் இ. நமசிவாய் (J. P.) அவர்கள் கந்தபுராணத்தையும் திருவாசகத்தையும் திருத்தொண்டர் புராணத்தையும் திருப்புகழ் கந்தரலங்காரம் கந்தரனுபூதியாசியவற்றையும் ஒருங்கு நோக்கின் ஒரு உண்மையைப் பல வேறு நிலைமையில் ஒவ்வொரு திணை காரணிகின்ற காட்சி சால்புடைத்தென்றனர்.

இவற்றில் முறையே திரு ச. வியைசுமர்த்தி, திரு. க. உமாமகேஸ்வரம்பிள்ளை பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆகியோர் பொருத்தமானவற்றைக் கருத்திறத் தெளிவு செய்து உரைக்கனர்.

தத்தவ அரங்கு நடத்திய போசிரியர் சிவஸ்ரீ கா. சைலசநாத் குருக்கள் கச்சியப்பர் செந்தமிழில் மாயை, மல பரிபாகம், திருவருள் பரிபாசை வற்றைத் தொகுத்தப் பரிசுத்தப்பொழுது சைவ சைவ சித்தாந்தத் தெளிவுபொருட் புத்தகம் ஆங்கு புலனாகும் என்றனர்.

போசிரியக் குருக்கள் அவர்கள் புராணங்களின் இன்றியமையாமையை எடுத்து விளக்கி அவை சமஸ்தத்தையும் சமய அனுட்டானத்தையும் நன்கு மக்கள் உணரவைக்கின்றனவென்றும் தொகுப்பு கூறினர்.

பலகலைக் கழக விர்வுரையாளர்கள் பிரம்மஸ்ரீ ப. கோபாலசுந்தரனார் சிவஸ்ரீ நா. சுப்பிரமணியமும், முறையே மாயையப்ப உறையும் திருவருளுடன் மல பரிபாகத்தையும் ஆய்வுரைகளாகச் சமர்ப்பித்தனர்.

மாலை முதத்தமிழ் மன்ற மாணவர்கள் திருமுறைப் பண்ணிசை செய்தனர்.

பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை, அதிபர் பொன்சோமசுந்தரம் வரவேற்புரைகளும், அதிபர் இராஜ அரியரத்தினம் திருமதி புலவேஸ்வரி சச்சிதானந்தன் நன்றி நவிலல்களும் ஆற்றினர்.

புராணம் புகலும் பொருள்

பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலியவைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள் களை வலியுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்றமும் ஒடுக்கமும் பாரம்பரியங்களும் மனுவந்தாங்களும் பாரம்பரியக் கதைகளும் இவ்வாறு தையுள் கூறுதலால் புராணம் பஞ்சஇலக்கணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாசமும் புராணத்துள் அடங்கும்.

பகைவர், அயலோர், நட்பினர் என்னும் இம் மூவகையோரிடத்தும், தருமத்தின் வழியாமல் ஒப்ப நிற்றல் நடுவு நிலைமை எனப்படும். நாவலர் நன்மொழி

இரவு முழுவதும் தவங் கிடந்தனர் எண்ணிறந்தோர்

பாலாவி எங்கனும் பரவிப் புனித நீராடினர் திருக்கேதீச்சரத்தில் சிவராத்திரிச் சிறப்பு

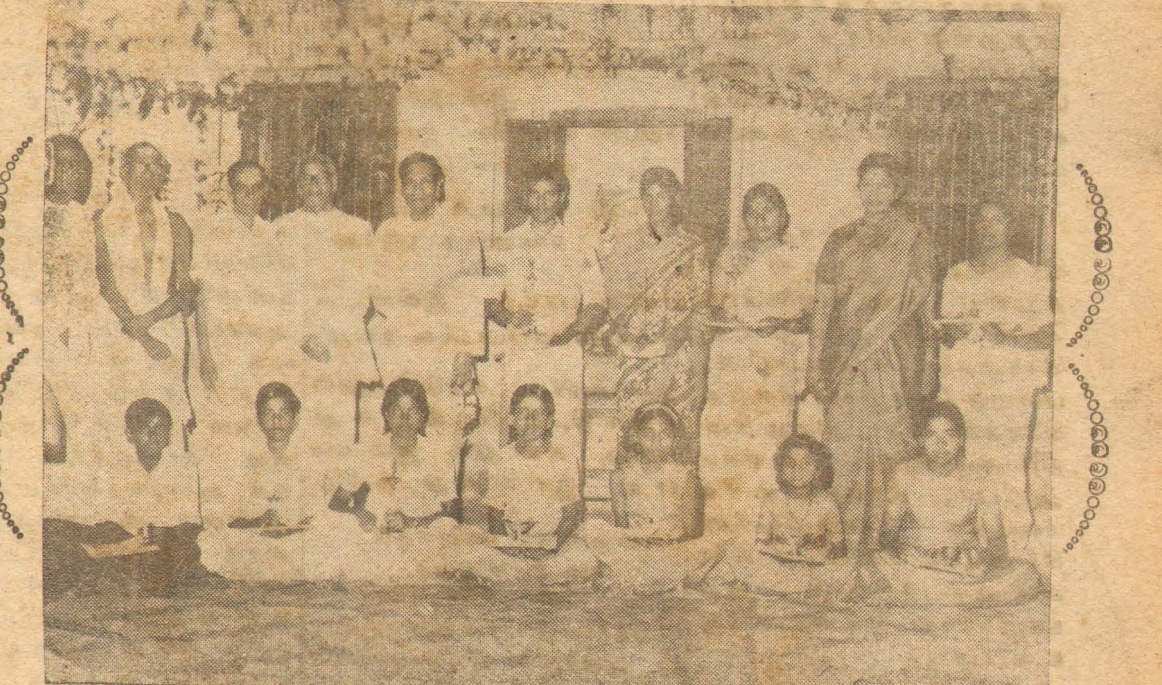
நாவாற் சொல்லி முடிப்பதரித அங்கு அன்று அருட் பெருக்கத்தை அறுபனத்தவர்களே அதனை அறிவர். ஈழம் முழுவதும் எழுந்தங்கு யாவிரதம் பூண்டதபோலிருந்தது திருக்கேதீச்சரம் சிவராத்திரிப் புனித தினத்திலே, தெய்விக ஒளிச்செறிவு தான் என்று வருணித்தனர் அடியார்கள்.

கீரிமலையிற் பெரும் கூட்டம்

நகுலேசுவரப் பெருமான்தேர் உலா நிழ்ச்சிம் பொலிவின் பின் சிவராத்திரிப் பொழுதைச் சிவனேபென்று கழிக்க வந்த பத்தர்கள் பெருந் தொகையினர். இத்தொகையைப் பன்மடங்காக்கி ஒரு போன்று பாடல் பெற்ற மாதோட்ட நன்னகர் பொலிந்து விளங்கியது அதே வேளை.

பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கூடினாகவே! இயற்கையோடு வரத்தி எப்படி யமைந்தது! விாதமிருந்து பின் உணவு கொள்ள வசதி எவ்வாறு இருந்தது? இந்த ஒழுங்குகளை எல்லாம் யார செய்தார்களென்று அங்குள்ளவர்களே அதிசயித்திருப்பார்கள். ஆனால் அவன் அருளாலே யாவும் அமைதியாக அமைவாக (வளர்ச்சி 2 ஆம் பக்கம்)

சைவ பரிபாலன சபை நடத்திய பண்ணிசைப் போட்டியிற் பரிசுகள் வழங்கப்பட்ட விழாவில்

பரிசு பெற்றோருடன், விழா அமைப்பாளர்களும், பரிசு வழங்கிக் கொள்வித்த முன்னாள் யாழ்ப்பாண நிதவான் திரு. க. வை. நவரத்தினம், சிறப்புரை வழங்கிய, யாழ் இந்த மகனீர் கல்லூரி ஆசிரியை செல்வி புஷ்பா செல்வநாயகம் ஆகியோருடன் காணப்படுகின்றனர். இடமிருந்து வலம்:- துணைச்செயலாளர் திரு. இராஜ இராஜேஸ்வரன் தங்கராசா சேய்யப் பிரசார அமைச்சர் திரு. மு. மயில்கவாசனம், பண்ணிசைப் போட்டிச் செயலாளர் திரு. வ. கந்தசாமி, சபை உபதலைவர் திரு. நம. சிவப்பிரகாசம், திரு. க. வை. நவரத்தினம், வலமிருந்து இரண்டாவதாக செல்வி புஷ்பா செல்வநாயகம் அவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இவ்விழா சபை நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபத்திற் 19--79ல் நிகழ்ந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்
வாழ்க அந்தணர் வானவ
ராணிமம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு
மோங்குக
ஆழ்க தியதெக் லாமர னாமமே
குழுவைபசமுந்துயர்தீர்வே.
திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

காலயுத்தி 1953 - மாசிமீ
(9-3-79) லெள்ளிக்கிழமை

சீர்திருத்தம் - தமிழ் எழுத்துக்களிலுமா

முற்போக்கு, முன்னேற்
றம், சீர்திருத்தம் என்ற
பலப்பல சொற்றொடர்கள்
உலகியலில் இப்பொழுது
காணப்படுகின்றன. எதை
யும் திருத்தவதே வாழ்க்
கையின் இலட்சியமாகக்
கொள்பவர் பலர் இருக்கி
றார்கள்.

பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும் வழ
வல கால வகையினால்
என்று புலவர் புகன்றதை
மனத்திற்கொண்டு புத்தம்
புதியன புகுத்துவார்களும்
உளர்.

அரசியற் கருத்துக்களை
அடிக்கடி மாற்றுவதைக்
காலதேச நிலைமையின்
தேவையென்று சொல்ல
லாம். விஞ்ஞான முடி
புகள் சிலவும் அறிவுத்
தேர்ச்சியும் அறுபவழும்
காரணமாக வேறுபாடுக
ளுக்கமைந்தால் அவ்வாறு
நிகழ்தலும் ஒவ்வாததன்
றெனச் சொல்ல முடியாது.

சமய உண்மைகள் எக்
காலத்துக்கும் உரியன.
மாற்றத்துக் கமைவன
அல்ல. சமய அறுட்டா
னத்தைக் கால சேதக்காக
மாற்றுகின்றவர்கள் கூட
அடிப்படை புண்மைகளை
வேற்றுமைப்படுத்தி விளங்
கவோ விளம்பவோ தணிய
மாட்டார்கள்.

அரசியல் அமைந்த உல
கியலையோ ஆத்மவியல்
தழுவிய சமய வியலையோ
வெளிப்படுத்தி வைதற்கு
மொழிகள் உண்டாயின,
பழைய மொழிகளிலிருந்து
கிளைகள் பல கிளம்பின
நிலைமையையும் உலகம்
அறியுர். காலைத்தாற் சில
மடைந்த மொழிகளின்
சீர்திருந்த வேண்டிய நிலை
மை ஏற்படுமாயின் அது
ஊழிக்கால முடிவிலன்றே
உண்டாகும்!

இவ்வாறுள்ள நிலைமை
யிலே தமிழ் எழுத்து வரி
வடிவிலே திருத்தம் செய்
யப் பாரத நாட்டில் ஒரு
இயக்கம் எழுந்திருக்கின்
றதை எண்ணும்பொழுது
புதுமை புகுத்தினால் அதை
நிகழ்த்துபவர்களின் புகழ்
நிலை கொள்ள வழிவகுப்ப

கண்ணான கண்படைத்த

உபவேந்தர்

வித்தியானந்தன்

நூல் வெளியீட்டு
விழாவிற்

கலாநிதி

பண்டிதமணியின்
கருத்துக்கள்

ஸ்ரீ இராமன் சக்கரவர்த்தியின் அரசிளங்குமரன்.
அவன் தம்பிரமரோடு நடந்து சென்று காட்டில்
வசிக்கும் முனிவர் ஆசிரமத்தில் மரமீழலிற் கல்வி
பயின்றவன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குசேலரோடு காட்டிற் கல்வி
பயின்றவன்.

அந்தக் காட்டுக் கல்விக்கு நல்ல பாடத் திட்டம்
அமைத்தது. கல்வியின் நோக்கத்தை விளக்குகின்றது
'கற்க கசடறக் கற்பவை' என்கின்ற பொன்னு
திருக்குறள்.

கல்விப் பரப்பைப் பாரதம் பார்க்கும் கண் வேறு.
இக் காலத்து இரவற்கண் வேறு.

உபவேந்தர் அவர்களின் கண மரபு வழி வந்த
சொந்தக் கண், பாரதக் கண், கண்ணான கண்
படைத்த ஒருவரை உபவேந்தராகப் பெறுதற்கு
ஏததுணைத் தன்ம வேண்டும்.

மாழ்ப்பாண வளாகம் பல்கலைக் கழகம் ஆயுதம்,
தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி திரு. சு. வித்தியானந்தன்
அவர்கள், மாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக உபவேந்தர்
ஆயுதம் ஆகிய இரு பெரும் அதிர்ஷ்டங்களும்
முலனிதது.

சேர், பொன் இராமநாதன் அவர்களின் ஆன்
சக்தியும். நம் முன்னோர்களான தமிழ்மக்கள் செய்த
சைத்த செய்தவப் பேறமேயாமென்பது மிக மிக
ஆழ்ந்த சிந்திக்கற்பாலதாம்,

நனிப் பெருமை

இலங்கைத் தமிழர்களுக்குள்ளே பேராசிரியர்
கலாநிதி திரு. சு. வித்தியானந்தன் அவர்களே

தற்குரியதோர் சூழ்ச்சியே
தோன்றுகின்றது;

'கண்ணு தற்பெரும் கடவுளும்
வழாமோ டயர்ந்து
பண்ணு நாதெரிந் தாய்ந்தவிப்
பசுந்தமி மேனை
மண்ணி டைச்சில இலக்கண
வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா
எண்ணவும் படுமோ'

என்ற பாட்டு இவ்விடத்
தில் எண்ணப்படக்கூடியது

இலக்கண வரம்பெனும்
எழில பெற் றிலக்குவது
தமிழ், என்றும் இளமை
யாய் இயங்குவது தமிழ்.

பல்லுயிரும் பலவுலகும்
படைத்தளித்தது
துடைக்கினுமோர்
எக்லைவறு பரம்பொருள்முன்
இருந்தபடி இருப்பதுபோற
கண்டடமும் ளிதெலுங்கும்
எவ்வ பல்யா ளமுற்
துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே
ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம்மால் உலகவழிக்
*ழிந்தெரழிந்து
சிறையாடல்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து
செய்கமறந்து வாழ்த்து
வமே,

என்ற மனோன்மணிய ஆசிரி
யரின் மணிமொழிகளைச்
சற்று உற்று நோக்குதல்
நன்று.

செந்தமிழைத் தெய்வ
மொழி என்று பொருந்கக்
கூறுவர் ஆன்றோர்.

அறிவு ஆற்றல் கல்வி
செறிவு நிறைவாயமைந்த
தொல்காப்பியனார் என்ன
விதமாகத் தமிழ் எழுத்துக்
களின் வரி வடிவங்களை
ஆண்டாரோ அவற்றை
ஒரு அணுவளவேணும்
மாற்றி அமைக்கத் தணிப
வர்கள் தமிழ் மொழியின்
சுய சொரு த்தை அழிக்
கத் தணிந்தவர்களாவார்
அன்னுருக்கு அகத்தியன
ரைத் தொல்காப்பியனாரை
நச்சினுர்க்கினியரை சேன
வரையரைய் பரிமேலழக
ரைச் சங்கப் புலவர்களை
எடுத்தாள எதுவித உரித்
தும் இருக்கமாட்டாது.

இலக்கண அமைப்புள்ள
இந்த எழில் மொழியிலே
இவர்கள் சீர் சிதைக்கும்
மாற்றம் புகுத்த எண்ணு
வது மொழித் துரோக
மாகும்,

முதன் முதலாக இவ்வயர் பதவியை வகிக்கின்றார்கள்
என்று எண்ணும்போது பெரிதும் இறம்பூதண்டா
கின்றது.

சேதுபந்தனம்

பழைமையையும் புதுமையையும் பேணுகிற
முறையிற் பேணி, இரண்டையும் இணைந்து நடக்க
வைப்பதொரு சேது பந்தனம் நமது உபவேந்தர்
திரு. சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்,

தனியாற்றல்

இலக்கியக் கட்டுரைகள், தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த
நாடக அறுபடி ஆராய்ச்சிகள், விமரிசனங்கள் என்
றியினோரன்னவை நூற்றுக் கணக்கானவைகள்.
உபவேந்தர் அவர்களின் தனியாற்றலைக் காட்டுப
வைகள்.

1953 - இல் வெளி வந்த இலக்கியத் தென்றல்
ஒரு தமிழ்ப் பண்டசாலை. தமிழ்ப்பற்றிச் சிந்திக்க
வேண்டிய அத்தனைபும் அதில் உண்டி. இஸ்லாமிய
ரின் இலக்கியப் புலமையும், கிறிஸ்தவர்களின்
இலக்கண சேவையும் நன்கின்று ஆராய்ந்திருப்பது
பெரிதும் பாராட்டறபால்து.

தமிழர் சாப்பு, தமிழ் மன்றம் என்ற நூல்கள்
தேடிப் படிக்க வேண்டியவை.

உபவேந்தர் அவர்களின் இளமை அறிவு
விருத்திகள் இவை.

'வளரும் பயிர்' என்ற பழமொழியை ஞாபகஞ்
செய்கோமாக.

பேச்சு;

தம் கொள்கைகளைக் கைவிடாதே, அக்கொள்
கைகளைக் கொள்ளாதவர்களையும் தழுவும் முறையிலே
தழுவி, அவர்கள்தம் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்
ளத்தக்க வகையிற் பேசுந்திறன் நமது உபவேந்தர்
அவர்களுக்குப் பிறவிக்கொடை. இந்த நற்பண்பு ஒரு
காலத்தில் சட்டசபையில் மதிப்புடன் வாழ்ந்த பிரபு
வான சேர். கனகசுப அவர்களிடமிருந்தது குறிப்
பிடத்தக்கது; ஷப்புநோக்கத்தக்கது,

இயற்கை அழகு:

புன்முறுவல் பூந்த முகம், எந்தத்தறையிலுந்
அமைதி குடிபிருக்கும் அடக்கமான பேச்சு, அவர்
ருய எழுக்க, சூழல் நே வாமல் நடக்கும் இயல்பு
என்றின்னோரன்னவைகள் உபவேந்தர் அவர்களை
அணிசெய்யும் இயற்கை அழகுகள் நெருங்கிப் பழகு
பவர்களின் மனசை எளிதில் கொள்ளை கொள்பவர்கள்
உவம்பு.

உபவேந்தர் அவர்களின் அன்புக்குரிய குரவருள்
ஒருவர் அமரர் டாக்டர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.
பிள்ளையின் ஆத்மா தம்மாணவர் சான்றோருதல்
அறிந்து, நன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் பிள்ளையோடு
பழகியவர்கள் இதனை நன்கு அறிவார்கள்.

குரவருள் மிகப் பிரசித்திவாய்ந்தவரான சுபாமி
விபுலானந்தர் அவர்களின் ஆசி ஆத்மிகமானது.
உள்ளூயிர்ப்பாய் என்றும் உள்ளது.

அது நம் உபவேந்தர் அவர்களுக்கு எச்சந்தர்
பத்திலும் சாந்தமான முறையிற் நல்ல வழிகாட்டிப்
பிடுந் தவரும். உபவேந்தர் கலாநிதி திரு. சு. வித்தி
யானந்தன் அவர்களிடம் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்
தவர்களிற் பலர் பேராசிரியர்களாகவும் விளியுரைவா
ளர்களாகவும் இன்னும் உயர்கர உத்தியோகத்தினர்
ஆகவும் நாட்டின் பலபாகங்களிலும் பிரகாசித்துக்
கொண்டு இருக்கின்றார்கள். தமது ஆசிரியரான உப
வேந்தர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களது
உயர்தனிச்சிறப்பினை கேட்டும் அறிந்தும் விம்மித்
பெய்துவார்கள்.

இவ்வாற்றல் இவ்வரை நாயகராய் மிளிரும் உப
வேந்தர் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தைப் பல
வேறு துறையிலும் உதரச்செய்து உலகத்தால் தாம்
உதர்த்தப் பெறுவாராக என்று திருவருளைப் பிரார்த
திப்போமாக.

இரவு முழுவதும்

(1-ம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

நடந்தனவென்றால் அவ்வளவு
தான் விளக்கம்;

தேவத்தானப் பிராமணனைத்
தமர்கள் முதலாக அங்குபணியா
ற்றும் எல்லோரும் கடமையே
கண்ணை விருந்தனர்.

புனருத்தாரண சபைப் புனி
தர்கள் இமை கொட்டாது
உள்ளும் புறம்பும் விழிப்பாய்
இருந்து அலுவல்களை நடத்தி
னர்'

மடங்களை யாவும் தெய்விக

இடங்களாகப் பரிணமித்த
நண்ணம் துலகின.

அடியார்க்கு தமக்குக் கிடை
த்த பேற்றினைப் பெரிதாக
மதித்து எம்பிரான்ப் போற்
றியவண்ணம் அங்கு நிகழ்ந்த
சமய நிகழ்ச்சிகளை அறுபவிற்த
படி ஆனந்தமாகப் பெருமுதைப்
போகினார்.

பாரத நாட்டிலே நிகழும்
பத்தர் கூட்டப் பெரளிக்
கிணையானதிது என்று தொகு
த்துரைத்தால் அது மிகையா
ரது.

பத்திய வடிவில் நாவலர் பெருமான் சரிதை

(இப்புரணம் நாவலர் குருபுரணம் தினத்தன்று பிரசார அமைப்பாளர் திரு. மு. மயில்வாணம் அவர்கள் பெருமுயற்சியால் சபை நாவலர் மண்டபத்திலே சிறப்பாக படனப் செய்யப்பட்டது.)

இற்றைக்கு எண்பதாண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த ஒரு வரலாற்று நூல், சென்னையிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட 'ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்'

இது புராண வடிவமாகச் சிவகாசி அந்நாசலக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்டது.

ஆசிரியரின் குரு திருவாவடுதலை ஆதினத்தாச் சின்னம் பண்டாரச் சந்திரியாகிய ஸ்ரீஸுப்ரீ நமசிவாய தேசிக சுவாமிகள்.

இவ்வரிய நூற்பதிப்புக்கு முகவுரை புனைந்தவர் நாவலர் நெறிவந்த பரம்பரைப் பண்டிதமணி, இலக்கிய கலாசிசி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். இந்த முகவுரையின் அகத்தள்ள நாவலர் வணக்கம் (ஆங்கிலத்தில் (Hero-worship) நாவலரை நாவலராக அறிந்தவர்கள் ஒரு தனிக் குழுவினரென்றும் ஏனை யோர் நாவலர்பாற் பொருமையுள்ள போலியர்கள் என்றும் எடுத்த விரித்துரைக்கின்றது.

உள்ளபடி நாவலரை அறிவதற்குப் பண்டிதமணியின் முகவுரையே உதவக்கூடியது.

இத்தகைய நூல் நாவலர் வெய்சன்பர்கள் படிப்பது நன்று.

இதனை வெளியிட்ட யாழ்ப்பாண கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற் பதிப்பு விநியோககழகம் பெருந்தொண்டாற்றி யிருக்கின்றது.

சரித்திர நாவலர் ததியாகக் கவிராயர் அருமைமாக விரிக்கின்ற முதற் செய்யுளைப் பார்ப்போம்.

கங்கைசேர் முடியிறைவன் றிருவருளே
பொருளென்னக் கலைக் காலோர்ந்
தங்கைசே ராமலக மெனத்தெளிந்தன்
பொருளடிவ மாசி யென்று
நங்கைசே ராசையொழி கைட்டிகமார்
ஆறுமுக நாவ லா பூ
மங்கைசேர் நல்லூரி லவதரித்த
தாதியசீர் வழத்தல் செய்யாம்.

நாவலர் நற்றகையார் எதைப் பொருளாய்க்
கொண்டாடி என்ற எண்ணத்தை வைத்து வரலாற்
றைத் தொடங்கிய அணி மிக அழகாயமைந்துள்ளது.

சித்தாந்த நூற்பயிற்சியை நாவலர் ஐயா பெற்
றதைக் கூறுமுகத்தான

"வைவக லாக்கி றித்து மதமெங்நும் பரவ வாய்மைச்
சைவமா மதஞ்ச ருங்கத் தாங்கண்டு தரிபா ராசி
ஐவரை யடக்குஞ் சீர்ச்சித் தாந்தநா லணத்துங் கற்று
மெய்வரு முளந்தெ ளிந்தார் மிகவுழை னையின்மே லாக.

எனப் புலவர் விரித்த கருத்துச் சிந்திக்கற் பாலது
சற்பிரசங்கியாய் நாவலர் அவர்கள் செய்த
தொண்டின் பேற்றினை

"உருத்திராக் கப்புளையா திருந்தவரெல் லாம்புனைந்தா
ருகுத்தி ரண்டார்
சுருத்திராப் பதகரெலாஞ்சிவாலயஞ்சென்றெதிர்வணங்கிக்
கமலதி தானு
இருத்தினார் தோத்தரஞ் செய்பார் அது செய்தாரிபிறரை
யீர்ச்சித் மார்கைந்
திருத்தினார் பூசியணி வாரணிந்தார் விரதவஞ்
செய்பார் செய்பார்"

என்று கருத்தமைத்த பாவலர், பிரசங்கம் என்றும்
கேட்போரைச் சிந்திக்க வைத்துச் செயலாற்ற வலை
தாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதைச் சொல்லாமற்
சொல்கின்றார். இன்றைய சொற்பெருக்காளர்கள்
சொற் குவியலை அவையினர்முன் வைக்கின்றாரேயன்றி
பயன் பெற யாதஞ் செய்கிறார்.

(வளரும்)

AUCTION SALE

I shall sell by Public Auction the unredeemed jewellery pawned before 16-3-1978 with Mr. V. Vievalingam of 5, Main Street, Kayts on Wednesday 28-3-1979 commencing at 9 a. m. at the said pawn shop.

"RAJAGIRI"
643, R. K. S. Road,
JAFFNA.

V. S. Cuttipillai
Auctioneer

நல்லநகர் நாவலன்

— நாடகநூல் —

சிவநெறிக் கழகத்தா
ரால் ஒழங்க செய்யப்
பட்டகூட்டத்திலே சென்ற
ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை
பண்டிதர் இ. நமசிவாயம்
அவர்கள் தலைமையில்
நல்லநகர் நாவலர் என்ற
நாவலர் வெளியிற் நய ஆய்
வுக்கு எடுக்கப்பட்டது.

பண்டிதர் இ. கதிரேசம்
பிள்ளை இந்நூல் இக்காலத்
துக்கு உரிய கொண்டுள்ள
தும் நாவலர் ஐயாவின்
கால நிகழ்ச்சிகளை எம்
கண் முன் உரைசாடல்
முலம் புடிப்படுத்தவதாகு
மென்றும் ஆய்வு செய்யும்
பொழுது வெளியிட்டிள்
பெயர் நல்லநகர் நாவலன்
என்றிருப்பதிலும் பார்க்க
நல்லநகர் நாவலர் என்று
அழங்கவைப்பதுவே சிறப்
புடைத்தெனச் சுட்டிக்
காட்டினர்.

ஆசிரியர் திரு. ப.

நடராசா இவ் வெளியிற்
உயர்ந்த கருத்துக்களை உல
கியல் நடைபில் உணரக்
கூடிய நாடகநூலாயிருப்
மாயிருப்பது நாவலர் பெரு
மானின் உள்ளக்கிடக்
கைகளை உணரவைக்கின்ற
தென்றனர்.

கவிஞர் வ. கந்தவனம்
நூலாசிரியர் கையாண்ட
எழுதமுறைகளை எடுத்தா
ராய்த்நூ நாடகத்தின்
போக்கு ஆங்கில உயர்தர
நாடக நடைக்குப் பின்நிற்
காத பெருமையுடைத்
தென்றனர்.

நூலாசிரியர் திரு. கு.
சோமசுந்தரம் அடுத்தரை
க்கும்பொழுது பண்டித
மணி சி கணபதிப்பிள்ளை
யவர்கள் இம் முறையை
அனுமதி திட்டின்பே
இதனை வெளியிடத் தனக்
குத் துணவுண்டானதென்
றனர்.

AUCTION SALE

பாட்டிஷன் விற்பனவு விளம்பரம்

பருத்தித்துறை மாவட்ட நீதிமன்றம்
வழக்கு இல : /10327

1. வடிவேலு மகேசு
2. பெண் வண்ணமாமயில் இருவரும் பொலிகண்டி
எதிராக - வழக்காளிகள்
- (1) கந்தையா ஆறுமுகமும் (2) பெண் தங்கரத்தினமும்
இருவரும், கரவெட்டி மேற்கு, சரவெட்டி.
- (3) அருணாசலம் ராசமாணிக்கம் (4) பெண் தங்கலட்சுமியம்மா
- (5) கார்த்திகேசு கந்தசாமி (6) மயில்லாகனம் செல்வையா
- (7) ஆழ்வார் கிட்டிண்பிள்ளை (9) தம்பிரசா கைம் பெண்
[சின்னத்தங்கம்]
- (9) வேலுப்பிள்ளை மாணிக்கம் (10) வேலுப்பிள்ளை தனைய சிங்கம்
- (11) கார்த்திகேசு கந்தசாமி பெண் ராஜலட்சுமியம்மா
- (12) முருகுப்பிள்ளை பெண் மகேஸ்வரியம்மா
- (12) அ. சபாபதிப்பிள்ளை முருகுப்பிள்ளை
- (13) கந்தையா வைரமுத்து யாப்பரும் அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்.
- எதிராளிகள்

மேற் குறித்த பிரிவில் வழக்கில் தீர்த தீர்வைப்படியு
குறித்த நீதிமன்றதால் எனக்குக் கிடைத்த கொமிஷன் அதிகா
ரப்படியும் இதன்கீழ் விபரிககப்பட்டிருக்கும் ஆதனத்தை 1979 ம
ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 25-ந் திகதி (25-4-1979) புதன்கிழமை
பிற்பகல் 2 மணி தொடக்கம் குறித்த ஆதனத்திடமாக நிகுநது
என்னால் பிரசித்த எலத்தில் விற்கப்படு.

ஆதன் விபரம் 5 ம் இலக்கத்துண்டு)

வடமாகாணம் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திரிக் வடமராட்சிப்
பகுதி, எட்டைவேலிக் கோயிற்பற்று, அல்வாய் மழவராய
குறிச்சி, 'முல்லானை' நில அளவையாளர் டி. பி. கலா அவர்
களால் 1977-7-9ல் விந்தாரிக்கப்பட்டதும் 232A அபி. நி. பர.
5 குனி 0.5 குறித்த பட்டத்தில் 5-ம் இலக்கத்துண்டுக்கு குவி
11.3 எல்லை கிழக்கு பத்மநாதர் பெண் விசாலாட்சிக்குரிய
வாதனம். வடக்கு ஒழுங்கை, மேற்கு இராசசிவகா கைம் பெண்
தவமணிக்குரிய வாதனம் தெற்கு மாணிக்கம் பெண்ணையா
வுக்கும் மறுபெருக்கு முய்வாதனம், இடவங்கலும்,
கோட்டால் அனுமதிக்கப்பட்ட பெறுமதி ரூபா 2511/08

இப் பாட்டிஷன் விற்பனவில் முதல் முறையாக மேற்
குறிக்கப்பட்ட பக்காளர்கள்தான் கேட்டு வாங்க முடியும்,
அப்படிப் பங்களாளர்கள் இக்காரணித் துண்டை வாங்கதையறி
குக் பொதுமக்களுக் கேட்டு வாங்கலாம்.

புலோலி மேற்கு, க. நா. சுப்பிரமணியம்
புலோலி, 6-3-1979, விற்பனை ஆணையாளர்.
எம். 168 9-3-79

AUCTION SALE

All the unredeemed Jewellery pawned with Mr. T. K. Periyathamby, Licensed Pawn Broker of Mappanawoori Karainagar North until 6th March 1978 will be sold by me by Public Auction at the said Pawn Shop on Saturday 31st March 1979 commencing at 10 a. m.

Karainagar
st March, 1979

V. Erampamoorthy
Auctioneer

(வளரும்)

இந்துசாதன அபிமானி

பல காலமாக இந்துசாதனத்
துக்குப் பாண்டித்தியமான கட்
டுரைகள் ஆங்கிலத்திலும் செந்
தமிழிலும் வழங்கிய புலோலி
பூர் சிவநெறிச்சீலர் - சைவப்
புலவர் வ. சுப்பிரமணியம்
அவர்கள் சிவசூழலே சேர்ந்தனர்
என்ற செய்தி கிடைக்கப்பெற்
ரு.

நைட்டிக சைவ நெறியாள
ராகிய சைவப்புலவர் மெய்
கண்ட சாத்திரங்கள், திருமு
றைகள் புராணங்கள் முதலிய
வற்றிலே ஆழ்ந்த அறிவு செறி
ந்தவர். வேத சிவாகமப்பொ
ருள் தெரிந்தவர்.

நாவலர் காட்டிய வழியில்
நின்ற இவர் சைவநெறியியற்
சுவைப் பரப்புவதைய வாழ்கி
கையின் நோக்கமாகக் கொண்
டவர். இவரின் ஆன்ம சாந்தி
க்கு இறைவனை வழித்துவோ
மாக

The Study of Tamil

(continued from page 4)

date and obsolete and should now make room for other and easier systems to practise? How many of us there are who can explain what these Kriyas and images really mean, what grand principles they are meant to illustrate? How many of us do know what Tiruneeru is and Sri Panchadcharam, why in a desar should be represented as standing on one foot with so many hands each in a different posture, or why the image of Pillayar should be provided with an elephant head and trunk? Unpleasant questions these are to answer. But it is a fact that very few of us Tamils know much of either our language or religion. It is indeed too true that most of us know more of other peoples' languages and religion than of our own. We do not, of course, mean to say that we should boycott everything foreign. Far from it, let us by all means learn whatever others have to teach us. But, what we mean to say is, let us devote at least as much care and attention to our own mother-tongue and mother-religion. Let us not be like undutiful sons who pander to the delight of others whilst their own mother at home is starving. We have too long been following the wrong path. Let us now cry 'halt' and return to our mother. Surely the Tamil has riches enough to claim at least a portion of the time of her sons, sweetness enough to deserve being tasted.

(From Saiva Siddhantam)

Hindu Organ

Friday, March, 9-3-1979

COINS IN A COLD WAR

Armed aggression can be identified. Hence its impact is understandable. Not so is what is casually referred to as a cold war. Like the snake in the grass the danger keeps on lurking, and the ill effects are continuous.

It is very unfortunate that in our country there is a cold war for the first time and that in the field of economy. To the utter amazement of the Authorities and the public, coins of a certain denomination have been suddenly marketed under-ground by the wiliest of smugglers with a view not to creating a shortage of supply in that commodity but to providing raw material for the manufacture of the most dangerous form of alcoholic ale.

This surprising move has assumed alarming proportions and is now constituting a threat to the Authorities and the people alike. The artificial shortage of small coins has almost unnerved all persons in every sphere. What appeared to be an exclusive inconvenience to the travelling public is now being felt everywhere else, most particularly in the shops, stalls and other establishments that deal in the purchase and sale of the necessities of life.

Strangely enough this peculiar development in the circulation of currency has become a roaring boom to conductors of the C. T. B., salesmen in business establishments, officers at ticket selling windows and other similar places. Like the middleman in the sphere of marketing, these operators who function on behalf of the Government and Corporations come by a big fortune leaving the people and the Authorities the poorer. And what is the remedy for this sudden eruption of a cankerous growth in the body politic of this country? Experts in financial matters may be able to suggest suitable measures. But to the

STANDARDIZATION

by
E. P. Rasiah, J. P.

Many of my Sinhalese friends have inquired from me:-

1 The reasons for the recent boycotting of schools by Tamil students & (2) the implications under-lying Standardization.

Being neither a politician nor an educationist, I can give no authoritative answers. However, I give below whatever facts that came my way as a grand-parent and grand-uncle of some students, in the hope that they will throw some light on this vexed question of standardization. Introduced by the Srimavo Govt. for the first time in 1970 and continued thereafter with reference to and in respect of admissions of students to the Universities. Since then, it appears to have taken a political hue. Ever since its introduction, it has been discriminatory against the Tamil students; e.g.: a Tamil student had to score a minimum of 250 marks, while a Sinhalese student need score anything between 227 and 229 marks. The need for this sort of Standardization has never been satisfactorily explained by the authorities.

Then in 1972, it took a more sinister turn, Standardization being done media-wise, i.e.: on language grounds. This resulted in many 'qualified' Tamil students being denied admission to the Universities. Their places are said to have been filled by less qualified Sinhalese students. Towards the tail-end of the previous regime, the S. L. F. P. Govt. appointed a Committee to go into this question of standardization. Comrade Peter Keuneman chaired that Committee, which recommended that standardization be withdrawn. When the Srimavo Government, thus discriminated against Tamil students, the U. N. P. (then in the Opposition) criticized this method and promised that it would endeavour to do away with Standardization. It is said that this was even included in the U. N. P.'s election manifesto. Later, it was claimed by the U. N. P. Govt. that it had done away with Standardization. But the Deputy Registrar of the University, giving evidence before the Sansoni Commission, is said to have stated that Standardization had not been completely done away with, but that it had been retained in a different form:

- 70% were admitted in order of merit,
- 30% on standardised marks, and area-wise.

Even under this system, the Tamil students had fared very much better than in previous years. of Standardization. Now, the Govt appears to have gone back on its promises and instead of removing Standardization completely, has introduced a more diabolical system of limiting the number of Tamil students entering the Universities. The so-called formula is as follows:

- 30% will be admitted on merit
- 55% will be admitted on District basis.

lay mind the issuing of paper currency and the withdrawal of all coins in circulation seems to be a workable step. The common man is prompted to think that all articles that are capable of being put to illegal use should be dispensed with.

We however, are not inclined to support the layman's scheme for the simple reason that it involves in the first place prolonged and protracted consideration at the different levels of governmental procedure. Hence our suggestion is that the C. T. B. should revise its scale of fares, as a

first step, and make the available denominations of coins, twentyfive cents fifty cents and one hundred cents and their combinations as the basis of the cost of tickets. It would be helpful to the travelling public that the lowest-fare should be twentyfive cents, and that the next rungs should be, fifty cents, seventyfive cents; a rupee and so on. This scheme, if put into operation will enable the travelling public undertake their journeys with peace of mind and also enable the C. T. B. maintain the same level of income.

15% will be admitted from backward areas like Trinco, Batticaloa, Vavuniya, Mannar, Mullaitivu, Badulla etc.

Robbing Peter to pay Paul will not help solve problems.

The general feeling among Tamil students and their parents is that the proposed system is worse than that of the S. L. F. P. It is feared that a large number of would-be University students from among the Tamils would be adversely affected, so much so, that they would be limited to the University of Jaffna only. Standardization in Education is totally wrong for, it denies the fundamental rights of qualifying students to follow higher education. Needless to point out that such discrimination could never build up national unity. It can only lead to bitterness, frustration and non-co-operation, if not disloyalty.

The recent boycott of schools by Tamil students is a legitimate right of theirs to protest against what they considered to be a wrong, and to show to the watching world the injustice meted out to Tamil students. To ascribe political motives to this action is to mistake the trees for the woods. Many feel that it is not too late to do away with this objectionable method of recruiting students to the Universities. Give MERIT its due place.

Almost all the Tamils want to live in peace and amity with the Sinhalese, the majority community in this country. This will only be possible if the major community would be just and considerate towards the minorities.

In the name of fair-play, equity and justice and communal harmony, it is hoped that this method of admission of students to Universities, this discrimination in the guise of Standardization, will be done away with early. To permit its perpetuation will be a slur on the Dharmishta Society of Sri Lanka.

THE SCIENCE GRADUATE'S Approach To The Study of Religion

(Reproduced from the Elements of Saiva Siddantam and An Analysis of the Tirumantram)

THE STUDY OF TAMIL

about half century ago. What a shame is this what a tar-brush to paint us with? Altogether new? Not to know our religion? Can it be? Oh, impossible!— and yet how true! How many of us do know what and what treasures, gems of thought, are to be found in the Devarams and Thiruvachakam, in Thirumantiram and Tirukural, in Siva Gana Bodham and Siva Gana Siddi, in Thayumanavar and the thousand and one other poems and writings known to exist in the vast and hoary Tamil? How many of us do know even the elementary principles of Saiva Siddhantam, the Tamilian creed, what the Tripadarthas are, what the relation between them is, why such an entity as Pathi should be postulated, what are Pasu and Pasam, Bantham and veedu Sadana and Payan? What a large number of us there are who ignorantly believe that the Saiva Religion is nothing but a form of idolatry

consisting merely of a mass of meaningless rituals, which has had its day and become out of Continued in page 3

வானுகில வழாது டயக பல்லளகு அரக்க மன்னன் கோனமுறை யரசு செய்க குறையலா துயிர்கள வாழ்க நானமறை யறங்க னோங்க நற்றவக வேளனி மல்க மேலமைகாள சைவந்தி விளங்குக உலக மேலலாம்.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabai, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450, K. K. S. Road Vannarponnai, Jaffna (Telephone: 356) on Friday, 9-3-1979.

Editor-in-Chief: R. N. Sivapirakasam

சுவாமிநாதர்